

РЕШЕНИЕ

№ 382

гр. Русе, 31.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Боян П. Войков

при участието на секретаря Елка П. Цигуларова
като разгледа докладваното от Боян П. Войков Административно
наказателно дело № 20234520200544 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на А. С. П., ЕГН: *****, с адрес ***, чрез адв. П. Х. Х. от АК – Велико Търново, със съдебен адрес ***, против Наказателно постановление № 38-0003875/24.01.2023 г., издадено от директора на РД „Автомобилна администрация“ – гр. Русе, с което на жалбоподателя му е наложено наказание „глоба“ в размер на 3 000 лв. на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2, пр. 2 ЗДвП, вр. чл. 6, ал. 1, т. 3, б. „А“ от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ.

Жалбоподателят счита обжалваното наказателно постановление за неправилно, като постановено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до опорочаване на производството по налагане на административното наказание. Наказващият орган наложил административното наказание в максимален размер на 3 000 лв., мотивирайки се с това, че претоварването било с 9 140 кг. Административнонаказващият орган не бил индивидуализирал правилно нарушението, налагайки санкция в максимален размер, но със „схематични“ мотиви. Следвало органът да обсъди и изложи конкретните обстоятелства и съображения, въз основа на които е

достигнал до извода, че деянието се отличава с висока степен на обществена опасност, преценявайки както естеството на деянието, така също и личността на дееца. Писмените документи, на които се е позовал административнонаказващият орган – кантарна бележка № 25311 и експедиционна бележка № 367, били частни документи, изходящи от трети лица. При извършване на проверката А. П. оспорил написаното в тях тегло, тъй като на товарния пункт не бил присъствал лично при претегляне на пътното превозно средство. Жалбоподателят нямало как да бъде сигурен дали техническото средство, с което била установена общата маса на превозното средство, е било преминало метрологичен контрол, както и дали управляваният от него автомобил бил претеглен по съответния ред. Установяване на действителното тегло на проверяваното превозно средство следвало да бъде доказано от административно-наказващия орган чрез измерване с измервателно средство, а не въз основа на представените документи кантарна бележка № 25311 и експедиционна бележка № 367. Моли за отмяната на обжалваното наказателно постановление, а в условията на алтернативност – за намаляване на наложената санкция до минималния размер от 500 лв. Претендира разноски.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. Упълномощеният защитник адв. П. Х. е депозирала становище, с което поддържа жалбата и моли за нейното уважаване. Твърди, че нейният доверител не се е съгласявал с отразените в кантарната бележка и експедиционната бележка данни за теглото на превозното средство, като оспорва същите като документи. Приложената по делото Кантарна бележка № 25311 не била подписана от лицата, които били я издали, не била подписана и от жалбоподателя П., следователно обективизираното в нея съдържание не следвало да бъде ценено. Жалбоподателят не е подписал и Експедиционна бележка № 367/26.10.2022 г. и следователно не можела да бъде доказателство, което подкрепя обстоятелствата, свързани с вмененото във вина на жалбоподателя нарушение. Доказателство за извършеното нарушение не можела да бъде и Товарителница № 0000564, защото в нея се съдържали единствено данни за измереното тегло, което представлявало сборът от тарата и товара, без да бъдат налице данни колко от така измереното тегло е тарата, за да се прецени с колко е превишена нормата от жалбоподателя. Немаловажно било

обстоятелството, че за тарата на състава от ППС нямало други доказателства, освен оспорената експедиционна бележка № 367/26.10.2022 г. При липса на категорични доказателства, кореспондиращи помежду си за допуснатото превишаване нормите за превозване на товари и за това с колко било съответното отклонение, вмененото нарушение се явявало необосновано, такова се явявало и издаденото НП. В тежест на административнонаказващия орган било да ангажира категорични и безспорни доказателства, установяващи превишаването на допустимата норма в размер на 9 140 кг. А. П. не присъствал лично при претеглянето на моторното превозно средство, нямало как да бъде сигурен, че използваното техническо средство е било преминало метрологичен контрол както и дали управляваният от него автомобил е бил притеглен по съответния ред. Разпоредбата на чл. 177, ал. 3, т. 1, пр. 2 ЗДвП предвиждала глоба в размер от 500 лв. до 3 000 лв., а наказващият орган наложил административно наказание в максимален размер. Не било налице извършено подобно нарушение от същия вид, както твърдял административнонаказващият орган, и справка за това не била представяна. Следвало наложеното наказание да бъде редуцирано до 500 лв. съобразно тежестта на извършеното нарушение и най-вече със степента на обществената опасност на дееца. Моли за отмяната на наказателното постановление, алтернативно за редуциране на наказанието до законово предвидения минимум. Претендира разноски за производството, като взема становище по направеното от административнонаказващия орган евентуално възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административнонаказващият орган директора на РД „Автомобилна администрация“ – гр. Русе, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Районна прокуратура – Русе, редовно призовани, не изпращат представител.

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок на 02.03.2023 г. по пощата, при положение че Наказателното постановление е било връчено на нарушителя на 17.02.2023 г., поради което се явява процесуално допустима.

По същество жалбата се явява **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

Наказателно постановление № 38-0003875/24.01.2023 г. на директора на

РД „Автомобилна администрация“ – Русе е издадено за това, че при извършена проверка от контролните органи на РД „АА“ – Русе на 27.10.2022 г., около 11,15 ч в гр. Русе, на КПП „хижа Приста“, водачът А. П. управлява товарен автомобил от категория N3 – Скания P420, с рег. № ВТ 1157 ВТ и прикачено полуремарке от категория О4, с рег. № ВТ 6470 ЕВ, като извършва обществен превоз на товар – каменно брашно, с маршрут на движение гр. Стрелча – гр. Русе, видно от пътен лист № 0000809/07.10.2022 г., товарителница № 0000564/26.10.2022 г., експедиционна бележка № 367/26.10.2022 г. и кантарна бележка № 25311/26.10.2022 г., като извършвал следното нарушение: водачът извършвал превоз на товар със съчленно ППС, състоящо се от товарен автомобил „Скания“ с рег. № ВТ 1157 ВТ с две оси и полуремарке с рег. № ВТ 6470 ЕВ с три оси, което било с маса 49 140 кг, надвишаваща нормата от 40 000 кг, установена от министъра на регионалното развитие и благоустройството, видно от кантарна бележка № 25311/26.10.2022 г. и експедиционна бележка № 367/26.10.2022 г. В мотивите на наказателното постановление е посочено, че водачът, разполагайки си кантарна бележка № 25311/26.10.2022 г., бил наясно с претоварването на превозното средство и не възразил срещу това, като водачът, приемайки транспортните документи без възражение, се съгласил, че управляваното от него ППС било с маса, надвишаваща нормите. Нямало данни за издадено за този превоз разрешително от администрацията, управляваща пътя. След направена справка в системата на ИААА се установило, че водачът бил санкциониран от органите на ИААА и през месец май 2022 г. Наказващият орган приел, че е неприложима разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

От разпита на актосъставителя, назначената по делото съдебна почеркова експертиза, както и от приложените по делото доказателства, се установи следната фактическа обстановка:

На 27.10.2022 г. жалбоподателят П. управлявал състав от пътни превозни средства (съчленно ППС), състоящ се от товарен автомобил с две оси „Скания P420“, с рег. № ВТ 1157 ВТ и прикачено полуремарке с три оси с рег. № ВТ 6470 ЕВ. Същият се движил по маршрут гр. Стрелча – гр. Русе. Носил в себе си следните превозни документи: пътен лист № 0000809/07.10.2022 г., товарителница № 0000564/26.10.2022 г., експедиционна бележка № 367/26.10.2022 г. и кантарна бележка № 25311/26.10.2022 г. В експедиционна бележка 367/26.10.2022 г. било отразено

общо (бруто) тегло 49 140 кг. В кантарна бележка № 25311/26.10.2022 г. била записана същата констатация, че при извършено на 26.10.2022 г., в 18,45 ч, измерване, общото (бруто) тегло на товара било 49 140 кг. В товарителница № 0000564/26.10.2022 г. от своя страна било записано нетното тегло на товара, а именно 34 080 кг. Наближавайки гр. Русе, жалбоподателят П. бил спрял за проверка на КПП „хижа Приста“ от св. Й. П. и К. Ц. – служители в РД „АА“ – Русе. При проверка на представените от водача превозни документи, които се намирали у него – експедиционна бележка № 367/26.10.2022 г. кантарна бележка № 25311/26.10.2022 г. и товарителница № 0000564/26.10.2022 г., било установено че управляваният от П. състав от пътни превозни средства надвишавал допустимата максимална маса за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, установена в чл. 6, ал. 1, т. 3, б. „А“ от Наредба № 11/03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството, а именно 40 тона или 40 000 кг. В горесцитираните документи било записано, че теглото на превозното средство било 49 140 кг или допустимата норма е била надвишена с 9 140 кг.

Актът и наказателното постановление са съставени при спазване императивните изисквания на ЗАНН. Същите съдържат всички необходими за тяхната редовност от формална страна реквизити, визирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. В акта за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление, а така също и в самото наказателно постановление, са намерили отражение всички обективни признаци на състава на нарушението, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя, а така също и конкретната законова разпоредба, под която са субсумирани фактите, установени от административния орган и санкционната норма, въз основа на която е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Не е налице противоречие между приетите за установени факти, нормата под която същите са субсумирани и санкционната разпоредба, въз основа на която е ангажирана отговорността на санкционираното лице.

Съставът на санкционната разпоредба по чл. 177, ал. 3, т. 1 ЗДвП предвижда наказание за водач, който управлява пътно превозно средство с маса, която надвишава нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството. В настоящия случай тези норми са определени в Наредба № 11/03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки

пътни превозни средства, като в чл. 6, ал. 1, т. 3, б. „А“ е въведено ограничение на максималната маса от 40 т или 40 000 кг. За движение на ППС, превишаващо тази маса, е необходимо разрешение от администрацията, управляваща пътя – по аргумент от чл. 8, ал. 2 от Наредбата.

Неоснователни са направените оспорвания за липса на заверка „вярно с оригинала“ на приложените към делото материали по административнонаказателната преписка, изпратени от РД „Автомобилна администрация“ – Русе. В настоящия случай е видно, че такава заверка има положена. Неотносими са възраженията за това, че е следвало да се посочат имената на лицето, направило заверката. Същото само сверява първообраза с преписа, не е задължително да е длъжностно лице, натоварено с удостоверителни функции, а отговорност за заверка на копие на неистински документ не е предвидена. Заверяването на документ се прави с цел да се докаже, че завереният документ съответства по съдържание на първообразния такъв, независимо дали същият е истински или не, каквото оспорване не е направено от страна на жалбоподателя. При направено такова оспорване следва да бъде представен оригиналът и едва тогава съдът може да установи дали заверяването отговаря на действителното фактическо положение и да изключи преписа от доказателствения материал.

Неоснователни са развитите в жалбата доводи за това, че не следва да бъдат кредитирани като доказателства документите експедиционна бележка 367/26.10.2022 г., кантарна бележка № 25311/26.10.2022 г. и товарителница № 0000564/26.10.2022 г. Макар и само за последния документ да може да се направи изводът, че е подписан от жалбоподателя, то тези превозни документи са носени от него и той е бил наясно с тяхното съдържание. Като професионален шофьор жалбоподателят следва да е бил наясно и с нормативната забрана за извършване на превоз на товар над 40 000 кг без издадено разрешение за това от собственика на пътя. Тези възражения и оспорвания жалбоподателят е следвало да направи пред товародателя, ако не е бил съгласен с констатираната маса на превозвания товар, каквито твърдения всъщност жалбоподателят е развил, но не е доказал. Същият като правоспособен водач, притежаващ и съответното свидетелство за управление на този състав от пътни превозни средства, т.е. е професионален шофьор, и е следвало да бъде наясно с допустимите максимални маси, при които пътни

превозни средства се допускат за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е необходимо да бъде издадено разрешение за движение на тежко ППС. Като професионален шофьор жалбоподателят също така е наясно с отделните видове документи, които съпътстват извършването на превоз на стоки, както и с това какво следва да бъде тяхното съдържание. От документите жалбоподателят е съзнавал, че общото тегло на ППС и товара превишават 40, т, както и обстоятелството, че липсва издадено надлежно разрешително и документ установяващ плащането на съответна такса за движение на тежко ППС, по отношение на товарния автомобил и товара за 27.10.2022 г., и въпреки наличните представи и предадените нему документи, удостоверяващи тези обстоятелства, предприел управление на ППС – МПС с две оси и свързано полуремарке с три оси с обща маса, надвишаваща определените норми в наредбата посочена по-горе. Масата в настоящия случай е била установена с кантарна бележка № 25311/26.10.2022 г., като в експедиционна бележка № 367/26.10.2022 г., също е посочена масата, която по стойност надвишава допустимата максимална такава съгласно Наредбата. Без значение е обстоятелството дали техническото средство, с което е била измерена масата на товарната композиция, е преминало технически надзор, доколкото при несъгласие с показанията му жалбоподателят е следвало да откаже да извърши превоз в нарушение на законовите разпоредби. Вярно е, че в товарителница № 0000564/26.10.2022 г. е посочено само нетното тегло, но водачът жалбоподател е могъл да се осведоми за брутното тегло на цялата композиция от кантарната бележка. Не се оспорва, че цитираните документи, с които е било установено нарушението, са били у жалбоподателя в качеството му на водач на ППС, при което той е бил очевидно наясно с данните от измерването и няма доказателства да е направил възражения срещу зададеното тегло на товара, в противен случай би следвало да е отказал извършването на курса докато тежестта на превозвания материал не бъде намалена до допустимия максимум. Вярно е, че обсъжданите писмени доказателства съставляват частни документи и нямат официална удостоверителна сила, както и че назначената по делото съдебна графическа експертиза е доказала, че положеният подпис в експедиционна бележка № 367/26.10.2022 г. не е на жалбоподателя, но при така обсъдените факти и обстоятелства не би могло да се направи извод, че не съдържат вярно отразяване, а още по-малко, че жалбоподателят не е бил съгласен с него.

Успешното доказване на обстоятелството, че жалбоподателят не е положил подписа си в документ, може да доведе само до извода, че той не го е съставил, но от своя страна не опровергава отразените в документа констатации. Съдът в производството по ЗАНН няма задължение да го изключи от доказателствата по делото, каквото е налице съобразно чл. 194, ал. 2, изр. 2 ГПК.

Следва да се отбележи също така, че разпоредбата на чл. 35, ал. 3 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. въвежда задължение на контролните органи да извършат собствено измерване с електронна везна, но само в случаите, в които се извършва проверка за съответствието между масата и габаритните размери на извънгабаритно и/или тежко ППС със записаните данни в разрешителното по чл. 8, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата и в документа за платена такса по чл. 14, ал. 3, но доколкото такова разрешително за превоза, извършван от нарушителя П. не е издавано, разглежданият случай явно не е такъв и тази норма е неотнормисима, а следователно са неоснователни доводите на жалбоподателя, че контролните органи е следвало да извършат собствено замерване на масата на управляваното от П. превозно средство.

От обективна страна се установява, че водачът А. П. е управлявал състав от ППС (съчленно ППС) състоящ се от товарен автомобил с две оси „Скания Р420“, с рег. № ВТ 1157 ВТ и прикачено полуремарке с три оси с рег. № ВТ 6470 ЕВ с маса 49 140 кг, при допустима такава, без издадено разрешение за ползване на пътищата от извънгабаритно/тежко превозно средство, от 40 000 кг съгласно чл. 6, ал. 1, т. 3, б. „А“ от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ. От субективна страна водачът е извършил нарушението с пряк умисъл, защото е съзнавал, на базата на носените в него документи, че превозното средство е тежко и за него няма издадено разрешение за ползване на пътя. Въпреки това е привел в движение състава от ППС и го е управлявал по маршрута гр. Стрелча – гр. Русе, като в рамките на последното населено място е бил спрял за проверка и е било констатирано извършеното нарушение.

Съдът единствено не е съгласен с изводите на административнонаказващия орган да определи максималния размер на административното наказание „глоба“. В настоящия случай не са обсъдени в пълнота отегчаващите и смекчаващите вината обстоятелства както и степента

на превишаване на максималната допустима маса. В конкретния казус тя е превишена с близо 22,85%, което обуславя намаляването на наложената глоба до размера на 1 000 лв.

При това положение наказателното постановление следва да бъде изменено в санкционната част и наложеното наказание „глоба“ да бъде редуцирано до 1 000 лв.

По отношение на разноските липсва изрична уредба как следва да се процедира, ако искането за отмяна е частично уважено и частично отхвърлено. По този въпрос съгласно препращащата норма на чл. 144 от АПК приложение намират общите правила на чл. 78 от ГПК, в който е проведен принципът, че страните имат право на разноси съразмерно с уважената, респективно отхвърлената част от иска. Свидетелство, че именно това е законовата идея е и нормата на чл. 136 от АПК, съгласно която разноските за общия представител се понасят от административния орган съобразно уважената част от оспорването, като в този смисъл е Определение от 19.07.2021 г. на АдмС - Русе по к. ч. а. н. д. № 187/2021 г. При това положение, с оглед степента на намаляване на административното наказание – същото е намалено със 80%, и направеното възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, което не следва да бъде уважавано, доколкото макар и процесуалният представител на жалбоподателя да не е участвал в нито едно съдебно заседание, проведени са няколко заседания, по които защитникът е вземал становище с молба, включително и по изготвената съдебна графическа експертиза, поради което съдът намира, че на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноси за адвокатско възнаграждение в пълен размер, които съобразно степента на уважаване на жалбата следва да се определят на 520 лв. По отношение извършената съдебна почеркова експертиза, за която жалбоподателят е внесъл депозит от 200 лв. вещото лице е посочило в справката декларация, че за експертизата се дължат 98,55 лв., а съобразно намалената част от глобата следва да се присъдят 78,84 лв. или общо разноските за производството в полза на жалбоподателя възлизат на 598,84 лв.

Мотивиран така, Русенският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 38-0003875/24.01.2023 г., издадено от директора на РД „Автомобилна администрация“ – гр. Русе, с което на А. С. П., ЕГН: *****, с адрес ***, му е наложено наказание „глоба“ в размер на 3 000 лв. на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2, пр. 2 ЗДвП, вр. чл. 6, ал. 1, т. 3, б. „А“ от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ, като **НАМАЛЯВА** наложеното наказание „глоба“ **на 1 000 лв.**

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ със седалище в гр. София, ул. „Ген. Й.В. Гурко“ № 5, **ДА ЗАПЛАТИ** на А. С. П., ЕГН: *****, с адрес ***, сумата от **598,84** лв. – разноски за производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране в 14-дневен срок от съобщаването му пред Административен съд – Русе.

Съдия при Районен съд – Русе: _____